

صَلَّى
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

دهستنويزي پيغه مبهري خوا

سود وتايبه تمه ندي وچونيتي وحوكمه كاني

له روانگهي

قورناني و فهرمووده (صحيح) هوه (بهشي دووهم)

م عدنان بارام

سم الله الرحمن الرحيم

پيشهكي:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ... أَمَّا بَعْدُ:

خوينهري موسلمان دواي خستنه رووي چاكه و تايبه تمه نديه كاني دهستنويز له بهشي يه كه مي نه م باسه دا، نه مه ي كه له بهر دهستدايه ده سپيک، و پيشه كيه كه بو باسكردني چونيتي، و هه نديك له نه حكامه كاني دهستنويزي پيغه مبهري خوا ﷺ، بو نه وه ي موسلمانان كه هه لدهستن به دهستنويزگرتن نه و پرستشه به باشترين شيوه نه نجام بدهن، نه وه ش به پي قورناني پيروز و سوننه ته كاني پيغه مبهري خوشه ويستمان ﷺ، خستنه رووي بابه ته كانيش به كورتي و پوختي ده بيت، له گه ل متمانه كرده سه به لگه كاني قورناني پيروز و فهرمووده (صحيح) هه كاني پيغه مبهري خوا ﷺ، به بي ده مارگيري بو هيچ بوچوون و مه زه بيكي ديارى كراو .

داواكارم له خواي په روه ردگار له هه له مان ببوريت، وره و ايشمان پي كه رم كات .. نامين .

وه پاشان به پشتيواني خواي په روه ردگار ده ووتريت: پيش نه وه ي خستنه رووي چونيتي دهستنويزي پيغه مبهري خوا ﷺ ده بيت چند حوكميكت له لا ئاشكرا بيت نه وه ش به م پي يه ي خواره وه:

دهستنويز مهرج و پيوسته بو نويز كردن

دهستنويز مهرج و پيوسته بو نويز، نه وه ش به پي ووته ي خواي په روه ردگار كه فهرموويه تي:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَمْزِجْ بِكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ﴾ (۱).

واته: نه ي نه وانه ي كه بپواتان هيئاوه نه گه ر ههستان بو نويز، نه واپووتان بشون له گه ل ههردوو دهستان تاكو

ئانيشكه كانتان، و دهستيش بهينن به سهرتاندان، و قاچه كانيشتان تاكو قاپه ره قهتان بشون .

(۱) (المائدة: ۶) .

وه جاريكيان (علي) ی كورپی (عامر) نه خوش ده بیټ، و (عبدالله) ی كورپی (عمر) ﷺ سهردانی دهكات، ئه ویش پی ی ده لیت ئه ی (عبدالله) ی كورپی (عمر): ئایا دعای خیرم بو ناکه ی، ئه ویش ده فهرموویت له پیغه مبهری خواوه ﷺ بیستومه فهرموویه تی: (لا تقبل صلاة بغير طهور،...) (۲).

واته: نوژی هیچ یه کیک له ئیوه وهرناگیریت، به بی دهستنوژی.

وه (أبو هريرة) ﷺ بۆمان ده گیریته وه که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی:

(لا تقبل صلاة من أحدث حتى يتوضأ)، [قال رجل من حضرموت: ما الحدث يا أبا هريرة؟ قال: فساء أو ضراط] (۳).

واته: نوژی هیچ یه کیک له ئیوه دروست نییه، ئه گهر دهستنوژی به تال بووه وه، تاكو جاريکی تر دهستنوژی به که ی نه شواته وه، پیاویک که خه لکی (حضرموت) بوو ووتی: دهستنوژی به تال بوونه وه چۆنه ئه ی (أبو هريرة) ﷺ فهرمووی: بایه کت لیبیته وه، یان دهنگیک بدهیته وه.

واتای دهستنوژی له زمانه وانیدا

ووشه ی (وضوء) له زمانه وانیدا له: ((وضأ: هوه وهرگیراوه، و له فهرمووده شدا باسی (الوضوء)، و (الوضوء) دوباره بوه ته وه، جا (الوضوء: بالفتح) ئه و ئاوه یه که دهستنوژی پیده گیریت، ...، وه (الوضوء: بالضم) یش بریتیه له دهستنوژی گرتن، و خودی کرداره که، له داتا شراوه کانی ئه م ووشه یدا ده ووتریت: (توضأت أتوضأ توضأ ووضوء)، ...)) (۲۰)، و بنه و وواتای ووشه که ش له (الوضوء، وهي الحسن) (۲۱)، وه واتای (الوضوء: الحسن النظيف) ه (۲)، ئه و ئامرازه ش که دهستنوژی تیدا ده شوشتریت پی ی ده ووتریت: (المیضاء: مطهرة، وهي التي يتوضأ فيها أو منها) (۲).

واتای دهستنوژی له زاراوه ی زانایانی شه رعدا

له پیشتردا بۆمان ده رکه وت که بنه وای ووشه ی دهستنوژی له زمانه وانیدا به واتای: پاکی وجوانی دیت، با لی ره دا بزانی له زاراوه ی زانایاندا ئه م ووشه یه چی ده گه یه نیت؟

الوضوء: ئه م ووشه یه به (ضم، واته: بۆره) کردنی پیتی (واو) ی ووشه که:

(۲) (مسلم في صحيحه: ج ۱ ص ۲۰۴، كتاب الطهارة، باب وجوب الطهارة للصلاة، برقم: ۲۲۴).

(۳) (بخاري في صحيحه: ج ۱ ص ۶۳، كتاب الوضوء، باب لا تقبل صلاة بغير طهور، برقم: ۱۳۵، والزيادة عنده، ومسلم في صحيحه: ج ۱ ص ۲۰۴، كتاب الطهارة، باب وجوب الطهارة للصلاة، برقم: ۲۲۵).

(۴) (النهاية في غريب الحديث ج ۵ ص ۱۹۴).

(۵) (لسان العرب: ج ۱ ص ۱۹۴، والنهاية في غريب الحديث: ج ۵ ص ۱۹۴).

(۶) (المغرب: ج ۲، ص ۳۵۸).

(۷) (العین: ج ۷، ص ۷۶).

□ **بریتیه له** : چند کرداریکی دیاریکراو، که به نیهت دهست پی دهکات، هر وه کو شافی مه زهه به کان پیناسه یان کردوه ^(۸) .

□ **یان بریتیه له** : پاکردنه وه یه کی دیاریکراو، هر وه کو **جه نه فی مه زهه به کان** ووتوویانه ^(۹) .

□ **یان بریتیه له** : به کارهینانی ئاویکی پاک و پاکه ره وه له و چوار نه ندانه دیاریکراوه ی که له شه رعدا، به شیوازیکی تایبته دیاری کراون، هر وه کو **جه نه لی مه زهه به کان** فرموویانه ^(۱۰) .

□ **یان بریتیه له** : مه لگرتن و لادانی ریگریکی نویژ، هر وه کو **مالکی مه زهه به کان** دیاریان کردوه ^(۱۱) .

ئه وه ی که ده توانریت له و مه زهه بانه ی پیشه وه پوخت بکریت بۆ پیناسه ی دهستنوویژ ئه وه یه که بووتریت: **دهستنوویژ**: بریتیه له به کارهینانی ئاویکی پاک و پاکه ره وه (واته: طاهرو مطهر) له و چوار نه ندانه دیاریکراوانه ی که له شه رعدا دیاری کراون (پوو) و دهسته کان تا ئانیشکه کان، و سه رو گو یکان که به شن له سه ر، و پییه کانیش تا کو قاپه ره قه کان) هر وه کو له ئایه تی شه شی سوره تی مائیده دا هاتوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَمْزِجْكُمْ إِلَى الْكَعْبِينَ﴾، به شیوازیکی تایبته و دیاری کراو، هر وه کو چۆن له سوننه تی پیغه مبهردا ﴿﴾ پوونکراوه ته وه، له گه ل بوونی نیه تدا .

ئاوپرژین کردنی شهروال پاش

دهستنوویژگرتن بۆرزگار بوون له وه سه وه

(أسامة) له باوکیه وه که (زید) ی کورپی (حارثة) هیه ﷺ له پیغه مبهردوه ﴿﴾ ده گپریتته وه که فرموویه تی: (أتاني جبريل في أول ما أوحى إلي، فعلمني الوضوء والصلاة، فلما فرغ من الوضوء، أخذ غرفة من الماء، فنضح بها فرجه) ^(۱۳) .

واته: یه که م جار که وه حی (سروش) م بۆ هاته خواره وه جبریل - علیه السلام - هاته لام ﴿﴾، و فییری دهستنوویژ و نویژی کردم، که لی بووه وه، واته: که دهستنوویژ ه که ی ته واو کرد مشتیک ئاوی برد، و ئاوپرژینی ئه و شوینه ی کرد له شهرواله که ی که له مروقددا بهر عه و رته ده که ویت .

^(۸) (مغني المحتاج: ۱ / ۴۷)، نقلا عن: فقه الحسن البصري المُقَارَن مع المذاهب الأربعة (ج ۱ / ۶۱) للدكتور روضة جمال الحصري .

^(۹) (مراقي الفلاح: ص ۹)، نقلا عن: فقه الحسن البصري المُقَارَن مع المذاهب الأربعة (ج ۱ / ۶۱) للدكتور روضة جمال الحصري) .

^(۱۰) (كشاف القناع: ۱ / ۹۱)، نقلا عن: فقه الحسن البصري المُقَارَن مع المذاهب الأربعة (ج ۱ / ۶۱) للدكتور روضة جمال الحصري .

^(۱۱) (حاشية الخرشبي: ۱ / ۲۰)، نقلا عن: فقه الحسن البصري المُقَارَن مع المذاهب الأربعة (ج ۱ / ۶۲) للدكتور روضة جمال الحصري .

^(۱۳) (صححه الألباني في صحيح الجامع، برقم: ۷۶) .

﴿﴾ **پیشه و (الناوي)** له (فتح القدير شرح صحيح الجامع الصغير) دا فرموویه تی: ((قوله: (أتاني جبريل في أول ما أوحى إلي) وذلك عند انصرافه من غار حراء كما في الدلائل وغيرها))، واته: له کاتی گه پانه وه ی له ئه شکه وتی (حراء) هر وه کو له (الدلائل) وجگه له ویشدا هاتوه .

که واته ههروه کو (شارح الجامع) فهموویه تی: (یندب رَشُّ الفرج عقب الوضوء لدفع الوسوسة)، سوننه ته دوی دهسنویژ شوشتن ئاوپرژینی عهرت بکریت بو دورخستنه وهی وهسوسه و هه موو ختوره یه که به دل و میشکدا دیت .

وه له (حکم) ی کوری (سفیان) رضی الله عنه دهگیرنه وه که فهموویه تی پیغه مبهری خوا رضی الله عنه:
(كان إذا توضأ، أخذ كفا من ماء، فنضح به فرجه) ^(۱۴) .

واته: پیغه مبهری خوا رضی الله عنه که له دهسنویژ ده بووه وه، مششیک ئاوی ده برد، و عهرته پی ئاوپرژین ده کرد .

ئه و ئاوی که بو دهسنویژ به کار دهینریت:

ئاو له بنه وادا پاک و پاک که ره وهیه، ئه وهش به پیی دهقی قورئانی پیروز و سوننه تی (صحیح) ی پیغه مبهری خوا رضی الله عنه، ئاوه که ئاوی باران بیته، یان به فر، ده ریا بیته، یان پووبار و کانی یان هر شتیکی تر .

خوای په روهردگار فهموویه تی:

﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴾ ^(۱۵) .

واته: له ئاسمانه وه ئاویکی پاک و پاک که ره وهمان دابه زاندوته خواره وه .

وه پیغه مبهری خواش رضی الله عنه سه بارهت به ئاوی ده ریا فهموویه تی:

(هو الطهور ماؤه، الحل میتته) ^(۱۶) .

واته: ئاوی ده ریا پاک و پاک که ره وهیه، و مردار بووشی چه لاله .

وه له یه کی که له زیکره کانی دهست پیکردنی نوژدا - واته: له نیوان ته کبیره ی ئیحرام و خویندنه وهی قورئانی نوژ-

ههروه کو (أبو هريرة) رضی الله عنه دهگیریتته وه پیغه مبهری خوا رضی الله عنه ده یفه رموو:

(اللهم باعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب، اللهم نقني من الخطايا كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسل خطاياي بالماء والثلج والبرد) ^(۱۷) .

^(۱۴) (صححه الألباني في صحيح الجامع، برقم: ۴۶۹۷) .

پیشه و (لناوي) له (فتح القدير شرح صحيح الجامع الصغير) دا فهموویه تی: ((قال التوربشتي: قيل إنما كان يفعله دفعاً للوسوسة، وقد أجاره الله منها، وعصمه من الشيطان، لكن فعله تعليماً للأمة أو ليرتد البول فإن الماء البارد يقطعه أو يكون النضح بمعنى الغسل كما قال البيضاوي وغيره)).

واته: زانا یان فهموویه پیغه مبهری خوا رضی الله عنه ئه وهی ئه نجامدا وه بو ره تکرده وه نه هیشتنی وهسوسه، سه ره رای ئه وهی که خوای په روهردگار په نای دا وه له شه یتان، و پاراستوویه تی لی، و به لام ئه وهی ئه نجامدا وه به مه بهستی فیگردنی ئومه ته که ی، یان بو گه رانه وهی میز، چونکه ئاوی سارد ده بیته هوی نه هیشتنی، یان هه ندیک له زانا یان فهموویه (النضح) به واتای شوردن دیت، ههروه کو (البيضاوي) و جگه له ویش ووتوویانه .

^(۱۵) (الفرقان: ۴۸) .

^(۱۶) (صححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة: ۱: ۸۶۴، برقم: ۴۸۰) .

^(۱۷) (متفق عليه) .

واته: ئەى پەروردگارم من و تاوانهكانم له يهكتر دووركهرهوه، ههروهكو چۆن خۆرهلات و خۆرئاوات له يهكتر دووركردۆتهوه، ئەى پەروردگارم له تاوانهكان پاك بکهوه، ههروهكو چۆن پۆشاکى سپى پاك دهبيتهوه له پهله، و لهكەى پيسى، ئەى پەروردگارم تاوانهكانم بشووهوه به ئاوو بهفر و تهرزه.

ئەم دوو وهسف و حوکمهشى ناگۆرپت (مه بهست پاکی وپاکه رهوه بيه تى)، به پيسيهك نهبيت که تام و پهنگ و بۆنى بگۆرپت، ئەو کاته نه پاكه له خۆيدا، ونه پاکه رهوه بیه بۆ غهبرى خۆى، ئەوهش به بهلگهى کۆپای زانايان (واته: الإجماع)، ههروهكو پيشهوا (النووي) له (المجموع: ۱ / ۱۱۰)، وپيشهوا (ابن قدامة) ش له (المغني: ۱ / ۳۵)، وپيشهوا (ابن المنذر) يش له (الإجماع: ص ۳۳، رقم: ۱۰) دا دهگيڤنهوه، و (ابن المنذر) يشيان فهرمويه تى: (وأجمعوا على أن الماء القليل والكثير إذا وقعت فيه نجاسة، فغيرت الماء طعما، أو لونا، أو ريحا، إنه نجس ما دام كذلك).

واته: زانايان يهك دهنگ و کۆران، له سه رهوهى که ئاوى کهم و زۆریش، ئەگه پيسيهكى تیکهوت، و ئاوهكەى گۆپى له تام و پهنگ و بۆن، ئەوا ئەو ئاوه پيسه تاكو ئەو کاتهى که بهو شيوه ببيت .

يان له وهسف و حوکمی دووهم دهرى دهکات (واته: پاك كه رهوه نابيت، سه رهپای پاکيتى) ئەگه شتيكى پاکی تى بکهويت، و ناوهكەى بگۆپى بۆ شتيكى تر، وهکو: ئاوهکه ببيت ماستاو، يان ببيت هه ويراو، و که فاو، يان هه ناويكى تر له شيوهى ئەوانه، ئەو کاته ئاوهکه پاكه بهلام پاك كه رهوه نيه .

ههروهكو له سوننه تدا هاتوو له (أم عطية) هوه که دهگيڤيتهوه خهريكى شوشتن و ئاماده کردنى کچهکەى پيغه مبهرى خوا بووين ﷺ، پيغه مبهر ﷺ هاته لامان و پيى فهرمووين: (اغسلنها ثلاثا أو خمسا أو أكثر من ذلك إن رأيتن ذلك بماء وسدر واجعلن في الآخرة كافورا أو شيئا من كافور، فإذا فرغت فاذنني).

واته: سى جار، يان پينج جار، يان له وهش زياتر بيشۆن، ئەگه به پيوستان بينى، به ئاو و سيدر، وه کافوريش بکه نه ناو دوا ئاويان، يان هه نديک کافورى تيبکهن، و ئەگه لى بوونهوه له شوشتنى ئەوا ئاگادارم بکه نه وه . دهليت: که لى بوينهوه ئاگادارمان کردهوه که شوشتنه که يمان ته و او کرد، ئەو يش (ألقى إلينا حقوه) .

واته: پۆشاکيکى خۆى پيدايين، و فهرموى: (أشعرها إياه) ^(۱۸).

واته: بيکهن به يه کهم پۆشاکى کفنهکەى (که بهر له شى دهکه ويت) .

پوى هه لئنجاندنى بهلگه له وه دايه که پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرموى:

(واجعلن في الآخرة كافورا، أو شيئا من كافور).

واته: کافوريش بکه نه ناو دوا ئاوى شوشتنه که يه وه، يان هه نديک کافورى تيبکهن، کافوريش جۆريکه له بۆنى خۆش، ئاوهکەى پى بۆن خۆش دهبيت، نهک ناوى ئاوهکه بگۆرپت بۆ ناويكى تر، سه رهپای بۆن خۆشکردنه که، ئەو ئاوهش که کافوره که يان تیکردبوو بۆ شوشتنى مردوو که به کار دههينرا، که واته ئاوهکه پاکه رهوه بوو بۆيه به کاريان هينا .

^(۱۸) (متفق عليه) .

دهستنوئیز شوشتن به ئاوی به کارهینراو

ئاوی به کارهینراو ئه و ئاوه یه که به مه بهستی پاککردنه وه به کارهینراوه له دهستنوئیزدا یان له غوسل کردن، ئه م ئاوش له سهر بنه وای خوی ماوه ته وه - که پاکي و پاککردنه وه یه تی - له بهر چه نده ها فه رموده ی پیغه مبهری خوا ﷺ، له وانه ش:

له (ربیع) هوه ﷺ ده فه رموویت:

(أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، مِنْ فَضْلِ مَاءِ كَانِ فِي يَدِهِ) (۱۹).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی هیئا به سه ریدا له پاشماوه ی ئاوی دهسته کانی له کاتی دهستنوئیزدا، ئاشکراشه ئه و ئاوه پیشته به کارهینراوه له شووردنی ئه ندایکی تری دهستنوئیز که دهسته کانه .

دهستنوئیز گرتن له پاشماوه ی

ئاوی دهستنوئیز و غوسلی ئافرهت

(ابن عباس) ﷺ له یه کیك له خیزانه کانی پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گیریتته وه که فه رموویه تی:

(اغْتَسَلْتُ مِنْ جَنَابَةِ، فَتَوَضَّأَ وَاغْتَسَلَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ فَضْلِ وَضُوئِهَا) (۲۰).

واته: له شگران بوو و غوسلی کرد، پیغه مبهری خواش ﷺ له پاشماوه ی ئاوی به کارهینراوی دهستنوئیز و غوسلی کرد

(أُمُّ صَبِيَةِ الْجَهْنِيَّةِ) بَوْمَانَ دَه گیریتته وه وه ده فه رموویت:

(اِخْتَلَفَتْ يَدَيَّ وَيَدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْوَضُوءِ مِنْ إِثْنِ وَاحِدٍ) (۲۱).

واته: دهستی من و پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی دهستنوئیز گرتندا تیکه ل یه ک ده بوون، له یه ک قاپ (تهشت) دا .

پیشه و (النووي) فه رموویه تی:

(وَأَمَّا تَطْهِيرُ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ مِنْ إِثْنِ وَاحِدٍ فَهُوَ جَائِزٌ بِإِجْمَاعِ الْمُسْلِمِينَ لِهَذِهِ الْأَحَادِيثِ الَّتِي فِي الْبَابِ. وَأَمَّا تَطْهِيرُ الرَّجُلِ لِفَضْلِهَا فَهُوَ جَائِزٌ عِنْدَنَا وَعِنْدَ مَالِكٍ وَأَبِي حَنِيفَةَ وَجَمَاهِيرِ الْعُلَمَاءِ، سِوَاءَ خَلَّتْ بِهِ أَوْ لَمْ تَخْلُ .

قَالَ بَعْضُ أَصْحَابِنَا: وَلَا كَرَاهَةَ فِي ذَلِكَ لِلْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ الْوَارِدَةِ بِهِ ... وَالْمُخْتَارُ مَا قَالَهُ الْجَمَاهِيرُ لِهَذِهِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ فِي تَطْهِيرِهِ ﷺ مَعَ أَزْوَاجِهِ . وَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا يَسْتَعْمَلُ فَضْلَ صَاحِبِهِ . وَلَا تَأْثِيرَ لِلْخُلُوةِ . وَقَدْ ثَبَتَ فِي الْحَدِيثِ الْآخِرِ

(۱۹) حسنه الشيخ الألباني في: سنن أبي داود: ۱: ۳۲، رقم (۱۳۰).

(۲۰) صححه الشيخ الألباني في: سنن ابن ماجه: ۱: ۱۳۲، رقم (۳۷۱).

(۲۱) صححه الألباني في سنن أبي داود: ۲۰/۱ رقم (۷۸).

أَنَّهُ ﷺ اغْتَسَلَ بِفَضْلِ بَعْضِ أَرْوَاحِهِ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالتَّسَائِيُّ وَأَصْحَابُ السُّنَنِ . قَالَ التِّرْمِذِيُّ: هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ (۲۲) .

واته: وه سه بارهت به خوشوردنی پیاو له گه ل خیزانیدا له یهك سه تل (تهشت) دا دروسته به کۆرای موسلمانان، نه وهش له بهر نه م فهرموودانهی که له م به شه دا هاتووه، به لام سه بارهت به خوشوردنی پیاو به پاشماوهی ئاوی ئافره ته که ی نه وه دروسته له لای ئیمه و لای پیشه و مالک و نه بو حه نیفه و زۆرینه ی زانایان، به ته نها بیته له گه ل خیزانه که ی یان پاش نه و بیته، هه ندیک له هاوه لانمان فهرموویانه: نه و کاره هیچ که راهه تیکی تیدا نییه له بهر نه م فهرمووده (صحیح) انه ی که ئاماره به خوشوردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده که ن له گه ل خیزانه کانیدا، و هه ریبه کیکیان پاشماوهی ئاوی نه ویتریان به کارده هینیت، وه هیچ کاریگه ریبه کیش نییه له سه ر حوکمه که به ته نها بن یان نه، وه له فهرمووده که ی تریشدا جیگیر سه لماوه که پیغه مبه ری خوا ﷺ به پاشماوهی ئاوی هه ندیک له خیزانه کانی خوی شووردوه .

پیشه و (ابن رجب الحنبلي) سه بارهت به فهرمووده ی (عائشه) له لیکانه وه ی فهرمووده کانی (صحیح البخاري) دا فهرموویه تی:

(عن عائشة، قالت: كنت اغتسل أنا ورسول الله ﷺ من إناء واحد، تختلف أیدینا فیهِ ... وخرجه مسلم فی (صحیحه) وزاد فیهِ: (من الجنابة) .

وهذا الحدیث: یستدل به علی جواز إدخال الجنب یدیه قبل کمال غسله فی الماء الذی یغتسل منه، وعلی أن ما نضح من الماء الغسل فی الإناء، الغسل منه لا یضره)) (۲۳) .

واته: له عائشه وه ده گیرنه وه که فهرموویه تی: من و پیغه مبه ری خوا ﷺ له یهك قاپدا (تهشت) خۆمان ده شوورد، دهسته کانمان له گه ل یه کدا تی که ل ده بوو له و قاپه دا ... وه له ریوایه تی (مسلم) دا هاتووه له گه ل زیادکردنی: خوشوردنه که له له شگرانی بوو .

نه م فهرمووده یهش به لگه یه له سه ر نه وه ی که له شگران ده توانیت پیش ته و اوکردنی خوشوردنه که ی دهسته کانی بکاته ناو نه و ئاوه ی که خوی پیده شو ریته، وه به لگه شه له سه ر نه وه ی که نه و پرشه ئاوانه ی که له له شی که سی خوشوره وه ده که ونه ناو قاپ (تهشت) ی ئاوه که وه، هیچ زیانیکی پی ناگه یه نیته .

وه (ابن بطال) یش سه بارهت به هه مان فهرمووده فهرموویه تی: ((فی (أی: حدیث عائشه قالت: كُنْتُ اغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ ﷺ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ مِنْ قَدَحٍ يُقَالُ لَهُ: الْفَرْقُ) — دلیل علی جواز الغسل والوضوء بفضل الجنب والحائض)) (۲۴) .

(۲۲) (شرح النووي علی مسلم: ج ۲ / ص ۲۰، بَابُ الْقَدْرِ الْمُسْتَحَبِّ مِنَ الْمَاءِ فِي غُسْلِ الْجَنَابَةِ وَغُسْلِ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ فِي إِنَاءٍ وَاحِدٍ فِي حَالَةِ وَاحِدَةٍ وَغُسْلِ أَحَدِهِمَا بِفَضْلِ الْآخَرِ) .

(۲۳) (فتح الباري لابن رجب: ج ۲ / ص ۲۴) .

(۲۴) (شرح ابن بطال: ج ۱: ص ۳۹۸: ۳ — بَابُ غُسْلِ الرَّجُلِ مَعَ امْرَأَتِهِ) .

واته: فەرموودهی (عائشة) - رهزای خوی لی بیت - که دهگیریتتهوه: ئەو و پیغمبهری خوا ﷺ له یهك قاپ (تهشت) دا که پیی دهووتریت (الفرق) خویانشۆردوو، به لگهی تیدایه له سههر پهوایی خوشۆردن و دهستنوویژگرتن له پاشماوهی ئاوی کهسی که له شگران بوو بیت یان ئافرهتیک که له سوپی مانگانه خۆی دهشوات .

دهستنوویژگرتن له

تهشت (التور) و هاوشیوهکانی

له (عبدالله) ی کورپی (زید) هوه فەرموویهتی:

(أتی رسول الله ﷺ فأخرجنا له ماء في تور من صفر فتوضأ فغسل وجهه ثلاثا ویدیه مرتین مرتین و مسح برأسه فأقبل به وأدبر وغسل رجلیه) (۲۵) .

واته: رۆژیکیان پیغمبهری خوا ﷺ هاته لامان، ئیمهش ئاویکمان بۆ هینا له تهشتیکی مسدا، و ئهویش دهستنوویژی تیدا شوشت، بهوهی که پووی سی جار شوشت، و دهستهکانی دوو جار دوو جار شوشتن، و دهستی هینا به سهریدا، به شیوهیهك دهستهکانی هینا به سهریدا له پیشهسههری تا گهیشته پاشه سههری، و دووباره گه پاندنیوه بۆ شوینی خویان، و پییهکانی شوشت .

وه له (عمرو) ی کورپی (یحیی) ئهویش له باوکیهوه فەرموویهتی: مامه م دهستنوویژی زۆر دهشوشت، بۆیه پرسیاری کرد له (عبد الله) ی کورپی (زید) و پیی فەرموو پیم بلی چون پیغمبهری خوات ﷺ بینی دهستنوویژی دهشوشت: ئهویش داوای کرد تهشتیک (تور) ئاوی بۆ بینن، و ئاوی کرد به دهستیادا، و سی جار دهستهکانی شوشت، پاشان دهستی کرده ناو تهشتهکه، و سی جار و بهیهك مشتی ئاوی دا به دم و لووتیدا، هنگی کردهوه، پاشان دهستی کرد به ئاوهکهدا و ئاوی لی دهرهینا و پووی سی جار شوشت، پاشان دهستهکانی دوو جار دوو جار تاکو ئانیشکهکان (واته: ئانیشکهکانیشی له گه ل دا بوو) شوشت، پاشان به دهستی ئاویکی برد و سههری پی مهسح کرد، به شیوهیهك دهستی برد تاکو پشتی سههری و گه پاندنیوه بۆ پیشهوهی، پاشان ههردوو پیی شوشت، و فەرمووی: ئا بهم شیوهیه پیغمبهری خوا ﷺ بینیهوه دهستنوویژی شوشتوه (۲۶) .

سوودیک: تیبینی ئهوه دهکریت له فەرموودهکهوه که تکهی دهستی ئەو کهسهی که دهستنوویژی دهشوات دهکهویتته ناو ئاوی دهستنوویژهکهوه، که دهستنوویژهکهی پی تهواو دهکریت، به پیچهوانهی ئهوهی که له نیو کوردهواری خۆمان باوه که ئەگه تکهی ئاوهکه کهوته ئاوهکهوه نابیت، دهستنوویژ یان غوسلی پی بکریت !!

(۲۵) (صحيح البخاري: ج ۱ ص ۸۳، كتاب الوضوء، باب الغسل والوضوء في المخضب والقدح والخشب والحجارة، برقم: ۱۹۴) .

(۲۶) (صحيح البخاري: ج ۱، ص ۸۴: كتاب الوضوء، باب الوضوء من التور، برقم: ۱۹۶) .

ههروه کو پیشتر له ووتیه کی پیشهوا (ابن رجب الحنبلي) - به پهحمهت بیټ - خرایه پروو سه بارهت به فرموده که ی دایکه عائشه (په زای خوی لی بیټ) که تئیدا فرمودی: ((وهذا الحديث: يستدل به على جواز إدخال الجنب يده قبل كمال غسله في الماء الذي يغتسل منه، وعلى أن ما نضح من الماء الغسل في الإناء، الغسل منه لا يضره)) (۲۷).

ئه م فرموده یه ش به لگه یه له سه ره ئه وهی که له شگران ده توانیت پیش ته واوکردنی خوشۆردنه که ی دهسته کانی بکاته ناو ئه و ئاوهی که خۆی پیده شوو، وه به لگه شه له سه ره ئه وهی که ئه و پرشه ئاوانه ی که له له شی که سی خوشۆره وه ده که ونه ناو قاپ (تهشت) ی ئاوه که وه، هیچ زیانیکی پی ناگه یه نیټ .

وه هه ره له م باره یه وه پیشهوا (ابن رجب الحنبلي) فرمودیه تی: (المسألة الثانية: ما ينتضح من بدن الجنب في الماء الذي يغتسل منه . وقد ذكر البخاري، عن ابن عمر وابن عباس، أنهما لم يريا به بأساً . وروى وكيع في (كتابه)، عن سفیان، عن العلاء بن المسيب، عن رجل، عن ابن عباس، أنه لم يكن يرى به بأساً . وكذلك رخص فيه أكثر السلف، منهم: ابن سيرين والحسن والنخعي وأبو جعفر . قال النخعي: أو تجد من ذلك بدأ؟ وعن الحسن - نحوه . ورخص فيه - أيضاً - مالك وأحمد وإسحاق وغيرهم . وقد سبق بسط ذلك في ذكر الماء المستعمل، وأنه ليس بنجس . ويدل على ذلك: أن إغتسال النبي ﷺ مع بعض أزواجه من الإناء الواحد لا يسلم من إصابة رشاش الماء المتقاطر منهما [للماء]، ولو كان ذلك نجساً لوجب بيانه والأمر بالتحرز منه، فإن هذا مما تعم به البلوى، ولا يكاد يسلم الناس منه . وكلام أحمد يدل على أن ما ينضح من الماء عند الغسل والوضوء على البدن أو الثوب في الماء لا بأس به)) (۲۸) .

واته: **بابه تی دووهم:** ئه و پرشه ئاوانه ی که له له شی له شگران ده که ونه ناو ئه و ئاوهی که خۆی پیده شوو، له وه باره یه وه پیشهوا بوخاری له (ابن عمر) و (ابن عباس) وه گپراویه تیه وه که هیچیان تیدا نه بینیه که به کار بهینریت، ههروه ها (وکیع) یش له کتیبه که یدا له (سفیان) وه، له (علاء) ی کوپی (مسیب) وه له پیاویکه وه له (ابن عباس) ده گپریتیه وه که: هیچی تیدا نه بینیه که به کار بهینریت، ههروه ها زۆرینه ی زانایانی پیشین رییان پیداو، له وانه: (ابن سيرين، والحسن، والنخعي، وأبو جعفر) ... وه ههروه ها پیشهوا یان (مالك وأحمد، وإسحاق) و جگه له وانیش رییان پیداو . وه دریزه ی ئه وه شمان له باسی پاکیتی ئاوی به کارهینراودا خسته پروو، له گه ل پیس نه بوونی ئه و ئاوه، وه ئه وه ش که به لگه بیټ له سه ره ئه وه: ئه و فرموده یه یه که تئیدا هاتوو که پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل هه ندیک له خیزانه کانیدا، و له یه ک قاپ (تهشت) دا خۆیان شوو، ئاشکراشه که ئاوی ناو ته شته که پاریزراو نابیت له پرشی ئه و ئاوهی که له له شیان ده که ویته خواره وه، بویه ئه گه ره ئه و ئاوه پیس ببوايه وای پیویست ده کرد که ئاشکرا بکریت، و فره مان به خۆپاراستن لیی بکریت، چونکه ئه وه شتیکه تووشی هه مووان ده بیټ، و که س لیی پاریزراو نییه، وه ووتیه ی پیشهوا (أحمد) یش به لگه یه له سه ره ئه وهی که ئه و پرشه ئاوانه ی که له کاتی غوسل وده ستنوویژدا له له ش ومله کان ده که ونه خواره وه بو ناو ئاوی خوشۆردنه که هیچی تیدا نییه .

(۲۷) (فتح الباري لابن رجب: ج ۲ / ص ۲۴) .

(۲۸) (فتح الباري لابن رجب: ج ۲ / ص ۲۴) .

دهستنوئیزگرتن به**پاشماوهی شوین دهمی پیشیله**

دایکه (عائشة) (رضی الله عنها) بومان دهگیریتته وه، وده فهرموویت:

(أن رسول الله ﷺ كان يصغي للهرة الإناء؛ فشرب، ثم يتوضأ بفضله)^(۲۹).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ قاپی ئاوه که ی بؤ پیشیله لار ده کرده وه بؤ ئه وهی به ئاسانی لی بخواته وه، وپشیله که ش

لی ده خوارده وه، وپاشان پیغه مبهری خوا ﷺ له پاشماوه و شوین دهمه که ی دهستنوئیزی ده شوست .

تیر و تهسه لی له دهستنوئیزدا

له (عمرو) هوه ﷺ دهگیریتته وه که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی:

(أسبغوا الوضوء)^(۳۰).

واته: دهستنوئیز به تیر و تهسه لی بشون.

وه له (عبدالله) ی کوری (عباس) هوه . رضی الله عنهما . دهگیریتته وه که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی:

(أمرنا بإسباغ الوضوء)^(۳۱).

واته: من و ئوممه ته که شم فهرانمان پی کراوه به وهی که دهستنوئیزه کانمان به تیر و تهسه لی بشون، به واتای: به ته واو

ئه نجامدانی به و شیوهیه سوننه تیکه شهرع پی هاتوه، نه که به ته واو ئه نجامدانی فهرز و واجباته کانی، چونکه ئه وه

تایبته نی یه به وان به لکو هه موو ئوممه تانی تریش دهگیریتته وه نه که ته نها ئه و و ئوممه ته که ی^(۳۲).

ئیسراف و زیاده روی نه کردن**له ئاوی دهستنوئیز**

له گه ل تیر و تهسه لی دهستنوئیزدا پیویسته موسلمان ئیسراف و زیاده روی نه کات تیدا، له بهر گشتیتی ئه و ئایهت و

فهرموودانه ی که سه بارهت به ئیسراف و زیاده روی هاتون، خوی پهره ردگار فهرموویه تی:

^(۲۹) (صححه الألبانی: صحیح الجامع، رقم: ۴۹۵۸).

قال (الناوي) في (فتح القدير شرح صحيح الجامع الصغير): ((وفيه طهارة الهرة وسورها، وبه قال عامة العلماء إلا أن أبا حنيفة كره الوضوء بفضل سورها وخالفه أصحابه وصحة بيعه وحل اقتنائه مع ما يقع منه من تلويث وإفساد وأنه ينبغي للعالم فعل الأمر المباح إذا تقرر عند بعض الناس كراهته لبين جوازه)).

واته: ئه م فهرمووده یه ئه وهی تیدایه که پیشیله و شوینده مه که ی پاکه، ئه مش و تهی زانایانه به گشتی، جگه له پیشه وا (أبو حنيفة) نه بیته که فهرموویه تی: دهستنوئیزگرتن به شوینده مه که ی مه کروه، به لام هاوه لان و شوینکه وتوانی پیچه وانیه بوونه ته وه، به لکو فروشتن و به خیکردنیان به دروست زانیوه، سه ره رای ئالوده کاری و خراپه ی که هه یه تی، وه ئه وه ش پیویسته له سه زانایان کرده وه پییدراوه کان ئه نجام بدات له و کاته ی که له ناوخه لگدا به شتیکی نامو و مه کروه دانرا، بؤ ئه وهی بویان پوون بکاته وه که ئه و شته رییدراوه .

^(۳۰) (صححه الألبانی في صحيح الجامع رقم: ۹۲۸).

^(۳۱) (صححه الألبانی في صحيح الجامع رقم: ۱۳۸۰).

^(۳۲) بپوانه: و تهی (الناوي) له (فتح القدير شرح صحيح الجامع الصغير) دا .

﴿ يَا أَيُّهَا آدَمُ خُذْ وَابْنَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ [الأعراف: ۳۱] .

واته: ئەى پۆلە و نهوهكانى ئادەم خۆتان برازیننهوه له ههموو مزگهوتیكدا (واته له كاتى نوێژدا)، نهك وهكو سهردهمی نهفامى كه ئافرهتان به پووتى بهدهورى مالى خوادا - كه كهعبهى پیر- دهسورانهوه، بخۆن و بخۆنهوه لهوهى كه خواى پهروهردگار بۆى ههلال کردوون، بهلام به بئى زیادپهوى، و ئیسراف کردن تییاندا، چونكه پهروهردگارى ئیوه موسریفانى خۆش ناویت .

لهگهڵ ئەو بهلگه تاییهتانهش كه سهبارهت به دهستنوێژ هاتوون، لهوانهش (عمرو) ی كورپى (شعیب) له باوكیهوه، پاشان له بابایهوه دهگیرپتهوه كه جارێكیان پیاویك دیته لای پیغهمبهرى خوا ﷺ و لێی دهپرسیت: ئەى پیغهمبهرى خوا ﷺ دهستنوێژ چۆنه؟ پیغهمبهرى خواش ﷺ داواى ئاویك دهكات له قاپیكدا بۆ بهیئریت، و دهستهكانى سئى جار دهشوات، پاشان پووی سئى جار دهشوات، پاشان دهستهكانى سئى جار تاكو ئانیشهكان (واته: ئانیشهكانیشی لهگهڵ دا بوو) دهشوات، پاشان دهستی هینا به سهريدا و سهرى مهسح كرد، و دوو پهنجهى شایهتومانى كرد به گوێكانیدا، و به دوو پهنجهى گهروهى پووی دهروهى گوئیى پئى مهسح دهكات، و به دوو پهنجهى شایهتومانیشی پووی ناوهوهى گوێكانى مهسح دهكات، پاشان ههردوو پئى سئى جار سئى جار دهشوات، پاشان فهرمووی:

(هَذَا الْوَضوءُ، فَمَنْ زَادَ عَلٰی هَذَا، فَقَدْ اَسَاءَ، وَتَعَدٰی، وَظَلَمَ)^(۳۳).

واته: ئا بهم شیوهیهیه دهستنوێژ، جا ههركهسئى زیادى لهسهربكات، ئەوا خراپهى کردووه، سنوریشی بهزاندووه، ستهمیشی کردووه .

وه (أنس) رضی اللہ عنہ بۆمان دهگیرپتهوه كه پیغهمبهرى خوا ﷺ

(يغسل أو كان يغتسل بالصاع إلى خمسة أمداد، ويتوضأ بالمد)^(۳۴) .

واته: پیغهمبهرى خوا ﷺ خۆى دهشوشت، یان غوسلئى دهکرد، به (صاع) یك كه بریتیهیه له چوار گوێل به دهستی پیاویكى مام ناوهند، یان به پینچ گوێل (ههركه گوێلیكیش بریتیهیه له دوو مشت)، وه دهستنوێژی شایهتومانیشی دهشوشت به گوێلیك .

وه (عبدالله) ی كورپى (عمر) رضی اللہ عنہم دهگیرپتهوه كه پیغهمبهرى خوا ﷺ فهرمویهتى:

(الغسل صاع والوضوء مد)^(۳۵)، پيشهوا (المنأوي) سهبارهت به لیكدانهوهى ئەم فهرمووودهیه فهرمووویهتى^(۳۶): واتای فهرمووودهى: (الغسل صاع، والوضوء مد) ئەوهیه: كه سوننهته ئاوی غوسل (صاع) یك بیئت، و ئاوی

^(۳۳) (رواه النسائي وابن ماجه وروى أبو داود معناه، وأخرجه السيوطي في صحيح الجامع: عن ابن عمرو، وقال العلامة الألباني: حسن صحيح، في: (سنن النسائي: ۱ / ۸۸، برقم: ۱۴۰)، وفي (سنن ابن ماجه: ۱ / ۱۴۶، برقم: ۴۲۲)، وفي (سنن أبي داود: ۱ / ۳۳، برقم: ۱۳۵)، دون قوله: [أو نقص]، فإنه شاذ، وضعف الشيخ الألباني هذه الزيادة في: (ضعيف الجامع رقم: ۶۰۸۸) و صححه — أيضا — في: السلسلة الصحيحة: ۶ / ۱۱۹۶، برقم: ۲۹۸۰) وحسنه في (مشكاة المصابيح: ج ۱، برقم: ۴۱۷، وفي: صحيح الجامع رقم: ۷۰۱۵، و رقم: ۶۹۸۹) .

^(۳۴) (رواه البخاري في صحيحه: ج: ۱ ص: ۸۴ كتاب الوضوء، باب الوضوء بالمد، برقم: ۱۹۸) .

دهستنوێژیش گۆیلێك بیټ، جا ئەگەر كه متر به كاربهێنریت و دهستنوێژه كه ش تیروته سه ل بیټ، دهستنوێژه كه ی ته واوه، وه ئەگەر زیاتر به كاربهێنریت ئەوا به زیدپهوی و ئیسراف دهژمیهریت، به لام ئەمه له یه كێكدا ده بیټ له شی وه كو له شی پیغه مبهری خوا بیټ ﷺ له نه رم و نیانی، و لایه نه كانی تره وه، وه ئیلا زیادكردن، و كه مكرنی ئاوه كه به پیی حالی ئەو كه سه ده بیټ كه دهستنوێژه كه ده شوات.

وه (عقیل) یش له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریته وه كه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: (یجزی من الوضوء مد، ومن الغسل صاع) (۳۷) .

واته: گۆیلێك ئاوه سه بو دهستنوێژ، و (صاع) یكیش بو غوسل كردن .

وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سایتی به ههشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه میشه له گه لمان بن بو به ره می نوی

(۳۵) صححه الألباني في صحيح الجامع رقم: ۴۱۷۵ .

(۳۶) بېوانه: (فتح القدير شرح صحيح الجامع الصغير) .

(۳۷) صححه الألباني في صحيح الجامع رقم: ۸۰۲۴ .